

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] ningens Vedkommende gælder tilsvarende Regler, om end Trangen til Lempelser i Fristerne her er mindre — for Mønsteranmeldelsernes Vedkommende som Følge af, at disse kun i meget ringe Antal hidrører fra Udlændinge, og der kun sjældent paaberaabes Fortrinsret for disse, og for Varemærkernes og Fællesmærkernes Vedkommende som Følge af, at de i Varemærke- og Fællesmærkelovgivningen fastsatte Frister ikke medfører Retstab for de paagældende i samme Grad, som Tiltædet er ved Overskridelse af Patentlovens Frister. Selv om det godtgøres, at Overskridelse af en fastsat Frist er begrundet i de Forhold, jeg her har nævnt, har Handelsministeriet ikke nogen Hjemmel til at indrømme nogen yderligere Frist. Jeg tillader mig derfor for det høje Ting at fremsætte det nævnte Lovforslag. I dette foreslaas det at give Handelsministeren Bemyndigelse til at fastsætte Lempelser i de i disse Love nævnte Frister. Det er da min Tanke at benytte denne Hjemmel til straks at udfærdige en Bekendtgørelse om Forlængelse af visse i Patentloven fastsatte Frister, medens jeg under Hensyn til det over for Mønster-, Varemærke- og Fællesmærkelovgivningen anførte ikke mener, at der for Tiden er tilstrækkeligt Grundlag for at udfærdige Regler om de i disse Love fastsatte Frister. Jeg har alligevel anset det for rettest at foreslaa Bemyndigelsen udvidet til at omfatte hele Lovgivningen om industriel Retsbeskyttelse, saaledes at der i fornødent Fald uden paa ny at ulejlige Lovgivningsmagten kan meddeles de nødvendige Lempelser.

Jeg kan oplyse, at man i forskellige Lande har truffet tilsvarende Foranstaltninger. Foruden de krigsførende Lande kan jeg saaledes nævne Belgien, Finland, Schweiz og Ungarn, og jeg kan tilføje, at man i Norge og Sverige overvejer Gennemførelse af lignende Foranstaltninger som dem, der her foreslaas.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning*. Hensigten med Lovforslaget er at opretholde en Sukkerordning for 1940—41 efter de samme Principper, som er fastsat i den gældende Lov af 9. April 1938, jfr. Lov af 15. Marts 1939, der, for saa vidt angaar Bestemmelserne om Sukkerprisen og Sukkerarealerne, udløber den 30. April i Aar og i øvrigt udløber med Udgangen af Aaret.

Den hittidige Ordning har virket tilfredsstillende, og en Forlængelse maa utvivlsomt, ogsaa under Hensyn til de af Krigssituationen opstaaede Vanskeligheder, erkendes at være paakrævet. Lovforslaget er affattet i Overensstemmelse med Principperne i de tidligere Love, dog med et Par mindre Ændringer, og jeg skal derfor knytte nogle Bemærkninger hertil. Forinden vil jeg dog gerne forudskikke den Bemærkning, at Lovforslaget vel er forelagt paa et ret sent Tidspunkt, men som Følge af den stadig fortsatte Stigning i de forskellige Udgifter vedrørende Sukkerroevlen og Fabrikationen har det ikke været muligt paa et tidligere Tidspunkt at foretage en nogenlunde nøjagtig Beregning med Hensyn til Lovforslagets prismæssige og andre Virkninger i det kommende Aar, idet det her maa erindres, at man for Fabrikationens Vedkommende skal disponere praktisk talt indtil Aaret 1941.

Ved Sukkerloven af 1938, saaledes som den er forlænget ved Loven af 1939, fastsættes den Pris, som Fabrikkerne skal betale Roedyrkerne for leveret Dobbeltcentner, til 2 Kr. 20 Øre. Siden Krigens Begyndelse den 1. September f. A. har der for Sukkerroedyrkningens Vedkommende været Udgiftsstigninger paa forskellige Omraader, bl. a. paa Transport, Hestekraft samt Vedligeholdelse, men det maa antages, at Dyrkerne har faaet dækket disse Merudgifter som Følge af det ekstraordinært store Roeudbytte for Høsten 1939. Jeg kan saaledes oplyse, at der i Sukkeråret 1939—40 i alt er oparbejdet 25 826 000 Dobbeltcentner Sukkerroer, der har givet et Udbytte, der maa anlaas til ca. 228 000 t Konsumsukker. Det gennemsnitlige Sukkerroeuudbytte pr. Tønde Land kan anlaas til 223 Dobbeltcentner. Til Sammenligning kan anføres, at Roeudbyttet for Sukkeråret 1938—39 har været 183 Dobbeltcentner og i Gennemsnit i Aarene 1929—33 ca. 172 Dobbeltcentner, alt pr. Tønde Land. Sukkerudbyttet af Roerne har været nogenlunde normalt.

Som nævnt er der paa de forskellige Udgiftsposter kommet en meget væsentlig Stigning siden Krigens Begyndelse. For en Del af disse Udgifters Vedkommende har det været muligt paa nærværende Tidspunkt at beregne Stigningen med nogenlunde Sikkerhed. Ved Forhandlingerne med Sukkertilsynet og Overbestyrelsen for De samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger har Prisstigningen paa de forskellige Poster, navnlig paa Udgifter til Gødning og til